

[Arbejdsministeren]

på genansættelse af nogle ved virksomheden tidligere beskæftigede ungarbejdere er i overensstemmelse med gældende fagretlige regler. Herudover er der i begrundelsen for spørgsmålet spurgt, om en med virksomheden indgået kollektiv overenskomst har tilbagevirkende kraft, således at lønninger, der er udbetalt til de pågældende ungarbejdere, skal reguleres og eventuelle differencebeløb efterbetales.

I den omtalte sag, hvor den pågældende virksomhed beskæftigede en række unge medarbejdere til en løn, der lå under sædvanlig overenskomstmæssig løn på området, blev der i juli måned indgået overenskomst mellem virksomheden og Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke. Efter overenskomstens indgåelse afskedigede virksomhedens indehaver en del af de unge medarbejdere, hvorefter Faglig Ungdom iværksatte den omtalte demonstration, som nu er opført.

Som det fremgår af foranstående, er det således Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke, der på lønmodtagerside er bærer af overenskomsten og omfattet af de arbejdsretlige regler, medens spørgsmålet om retmæssigheden af den af spørgeren omtalte demonstration ikke vil kunne afgøres ud fra fagretlige regler, men hører under de almindelige domstole.

Med hensyn til spørgsmålet om overenskomstens eventuelle tilbagevirkende kraft er forholdet det, at overenskomster på ikke tidligere overenskomstdækkede områder som alt overvejende hovedregel indgås med henblik på fremtidig lønfastsættelse. Opstår der tvivl, om en overenskomst har virkning for tiden forud for overenskomstens indgåelse, må spørgsmålet afgøres ad fagretlig vej, i sidste instans ved faglig voldgift.

Til *justitsministeren* (27/7 78) af:

Voigt (FP):

»Har ministeren til hensigt på baggrund af den meget snævre afstemningsforkastelse af lovforslag nr. L 178 om knallerternes vægt- og gearbegrænsning at bruge sin bemyndigelse til at forøge vægtgrænsen fra de pr. 1. oktober 1979 gældende 60 kg til en eventuel grænse på 80 kg?«

(Spm. nr. 1061).

Begrundelse.

Når jeg stiller dette spørgsmål til ministeren, skyldes det, at jeg efter den meget hårfine afstemning i folketingsalen den 25. maj 1978 (hvor forslaget blev forkastet med 78 stemmer mod 76) fik tilkendegivelser fra bl. a. hr. Gert Petersen om, at havde forslaget lydt på 80 kg's vægtgrænse fremfor en totalt fri vægtgrænse, så ville et flertal i SFs folketingsgruppe have støttet forslaget. Dette ville i så fald betyde, at der var et flertal for at ændre ministerens fastsættelse af de 60 kg.

Der er derfor grundlag for, at et folketingsflertal i det kommende folketingsår vil underkende ministerens vægtgrænse på de 60 kg ved at støtte et forslag lydende på 80 kg. Da lovforslag nr. L 178 med bemærkninger jo var et ret så omfattende dokumentarisk værk, vil en genfremsættelse med den ændring, at vægtgrænsen skal være at fastholde ved 80 kg, være en unødvendig handling, hvis ministeren vil tilkendegive, at han vil ændre sin beslutning. Gør ministeren ikke dette, vil forslaget i det kommende folketingsår blive genfremsat med den nævnte ændring af folketingsmedlemmer fra 8 partier.

Jeg skal til ministerens orientering meddele, at når vi er endt ved tallet 80 kg, skyldes det dels fru Nathalie Linds ændringsforslag i 1977, dels at det bestående antal mærker kan bibeholdes.

Det vil så også sige, at med 80 kg som grænse kan knallerter ikke blive større og mere motorcykellignende, end de er for nærværende.

Det betyder givet, at der lægges loft over udbygningen af det sikkerhedsmæssige, men det er tusind gange mere skadeligt at fastlægge grænsen på 60 kg – en grænse, der betyder, at f. eks. skivebremser, olietryksforgaffel, brede fælge, kraftigt stel m. m. vil blive udelukket fra knallerterne, og det betyder svækket sikkerhed.

Besvarelse (4/8 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Spørgsmålet om vægtbegrænsningen for knallerter har været genstand for en grundig behandling i folketinget, først i forbindelse med behandlingen af færdselslovforslaget i foråret 1976 og senere på ny i foråret 1977,